

PŘÍLOHY

Seznam textových příloh

Příloha č. 1 Článek Karla Kazbundy Pohled do doby absolutismu

Příloha č. 2: Vysvědčení Karla Kazbundy, studenta jičínského gymnázia v letech 1898-1906

Příloha č. 1 Článek Karla Kazbundy Pohled do doby absolutismu

Kazbundův jediný publikovaný článek s regionální tematikou najdeme v památníku jičínského gymnázia vydaného v roce 1933.¹ Stať můžeme číst mezi řádky jako apologii vlastního otce, jehož odkaz historik neúnavně po celý život hájil. Jičínská veřejnost viděla v Tomáši Kazbundovi i mnoho let po jeho smrti prorakously smýšlejícího c. k. inspektora, a především předsedu německého spolku Leseverein. Jeho syna pobouřil jakýkoli novinový článek, který haněl tatínkovo jméno, a donekonečna vysvětloval, že jeho otec vstoupil do Leseverein jen z toho důvodu, že v Jičíně tehdy jiný spolek ještě neexistoval.

Karel Kazbunda tak jistě s nechtí četl vzpomínky spisovatele Antala Staška, ve kterých s odporem přibližoval proněmeckou atmosféru na jičínském gymnáziu v 50. letech 19. století.² Antonín Zeman začal střední školu v Jičíně navštěvovat ve školním roce 1853/1854, studia zde však nedokončil – po absolvování sexty v roce 1859 odešel do Krakova. Tomáš Kazbunda se s ním setkal během hodin přírodopisu v primě a sekundě, a tak ani tento profesor nezůstal ušetřen ostré kritice ve Staškových vzpomínkách: „Profesor Kazbunda, jenž nás učil na nižším gymnasiu přírodopisu tak, že bychom nebyli rozpoznali ani vrabce, kdybychom rozpustilého ptáčka toho nebyli od maličkosti vídali u našich chalup, zakazoval ve škole každé české oslovení, ač sám rád po nás házival v rodném jazyku nadávkami „pitomá ovce“ nebo „punčocho.“³ A v pamětech se najdou i další pasáže, které musely Karla Kazbundu rozlítit: „Lítostí jsme skoro plakali, když nám malým studentíkům, v první gymnazijní třídě brzy po počátku školního roku 1853/54 vzali zbytek českých učebnic, mezi nimi i Staškův přírodopis, a nahradili jej učebnicí německou, z níž jsme musili profesoru Kazbundovi po německu odříkávat, jak dlouhé ohony mají krávy, psi, lišky a jiná zvířátka.“⁴

Stašek se zaměřil proti Tomáši Kazbundovi možná i proto, že jako malý miloval zvířata, především ptactvo, a tak mu poněmčování přírodopisu asi vadilo ze všech předmětů nejvíc. Na jiném místě vzpomínek zdůvodňuje kladný vztah

¹ KAZBUNDA, Karel. Pohled do doby absolutismu. In: *Památník státního čs. gymnasia Františka Lepaře v Jičíně*. Jičín: Podpůrný spolek, 1933, s. 141-157.

² Části vzpomínek byly otiskovány v časopise *Zvon*. Roč. VI, 1906, s. 4-6, 27-30, 37-40 a roč. 14, 1914, 297-300, 315-319, 349-353. Později byly vydány knižně: STAŠEK, Antal. *Vzpomínky*. Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1925.

³ STAŠEK, Antal. *Vzpomínky*. Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1925, s. 79.

⁴ Tamtéž, s. 293.

ke svému prvnímu učiteli Knopovi, který mu daroval čížka s klecí: „Měl jsem ho rád, že miloval ptáčky zpěváčky jak já.“⁵

Kazbunda si velmi cenil kritiky Staškových vzpomínek z pera Františka Xavera Šaldy.⁶ Ten se po jejich pročtení zamýšlel nad významem pamětí jako literárního žánru a jejich významu pro historickou práci. I když se mu z literárního hlediska kniha líbila, upozornil na Staškovu neobjektivnost, historické nesrovnalosti a vytýkal mu zbytečné úvahové pasáže, v kterých autor nechtěně odkrýval své neznalosti.

Archivář rád využil příležitosti vystoupit proti Staškovým neobjektivním pomluvám poměrů na jičínském gymnáziu v době absolutismu. Přistoupil k tomuto úkolu po svém – sepsal článek založený na archivním materiálu vídeňských ústředních úřadů, pražského místodržitelství a policejního ředitelství. Nemusel tak ani psát osobní obranu svého otce a jeho kolegů, shromážděná fakta mluvila za něho.⁷

Kazbunda uvádí, že po revoluci 1848 (konkrétně ministerský výnos ze 13. září 1850) bylo dovoleno vyučovat v češtině a záleželo na každém ústavu, zda bude mít potřebné pomůcky a jaký si zřídí učební plán. Jediné čistě české gymnázium však tehdy bylo přeplněné pražské akademické. Za česká (ale ve skutečnosti smíšená) byly považovány ještě školy v Jičíně, Hradci Králové, Jindřichově Hradci a částečně v Písku a Německém Brodě. Tento stav však netrval dlouho, protože prioritou Schwarzenbergovy a Bachovy vlády byla centralizace a germanizace. K utužení poměrů na gymnáziích v českých zemích přispěla aféra s časopisy na akademickém gymnáziu, kde studenti Vítězslav Hálek, Alois Vojtěch Šmilovský a další začali v několika třídách vydávat české časopisy za tichého souhlasu svých profesorů.

Jičínské gymnázium v roce 1853/1854 navštěvovalo pouze osmnáct Němců a 265 Čechů, v česky přednášených předmětech ale muselo na konci hodiny proběhnout resumé pro německé studenty a u zkoušky si mohli vybrat, v jakém jazyce chtějí být zkoušeni. Kazbunda připomíná význam jičínského gymnázia jako

⁵ STAŠEK, Antal. *Vzpomínky*. Praha: Nakladatelství Fr. Borový, 1925, s. 17.

⁶ ŠALDA, František Xaver. Paměti a paměť. In: *Tvorba*. Roč. 1, č. 12-13, 1. 7. 1926, s. 217-220. Karel Kazbunda cituje Šaldův článek špatně pod názvem Paměť a paměti.

⁷ O době absolutismu na jičínském gymnáziu také referoval na základě studia výročních programů HEYDUK, Vítězslav. *Odras bachovské reakce na jičínském gymnasiu* (uloženo v *SOKA Jičín*. Fond Muzejní spolek Jičín, k. 4), atmosféra tohoto prostředí je vylíčena i v divadelní hře HORÁKOVÁ, Abigail. *Libuňský jemnostpán*. Praha: Nakladatelství Šolc a Šimáček, 1928.

centra národního obrození v regionu a osobnosti profesorů P. Jana Sidona, Antonína Fähnricha, Josefa Uhlíře, Antonína Vánkomila Malocha⁸ či Gustava Adolfa Lindnera,⁹ které nikdo nemůže považovat za proněmecky smýšlející. Dále se na ústavu jeho otec potkal s učitelem klasických jazyků Františkem Grohem, Leopoldem Kotrbelcem, katechetou Antonínem Holmanem ad. Jako další suplent působil Kazbundův známý z píseckých studií Laurenz Krob. Na všechny dohlížela významná postava ředitele Františka Šíra, kterého charakterizoval autor článku takto: „...pedagog-poeta sám, v němž racionalism doby osvícenské měl převahu nad současným romantismem, nikoli na škodu české věci, která v něm měla moudrého, obezřelého strážce za doby politicky nejchoulostivější.“¹⁰

Kazbunda poukazuje na fakt, že tlak na omezení češtiny byl jak ze strany centrálních úřadů, tak ze strany samotných jičínských měšťanů. Ti si policejnímu řediteli stěžovali v přesně opačném duchu, než vzpomínal Antal Stašek – že profesori nutili studenty používat češtinu i při soukromých rozhovorech. Absolventi prý pak neuměli pořádně německy, a nemohli se uplatnit v úřadech. Podobná hlášení byla vodou na mlýn pražskému policejnímu řediteli rytíři Sacheru-Masochovi, který potlačoval jakékoli politické národní agitace a upozorňoval do Vídně, že v Jičíně zraje protějšek akademického gymnázia.

Místodržitelství do Vídně také referovalo, že profesori jičínského gymnázia projevují obzvláštní zálibu pro český jazyk, někteří dokonce česky literárně tvoří. Suplentům Františku Nackovi a Lindnerovi byla dána místodržitelem v roce 1852 za pročeské výroky v hostinci U Lípy „dobře míněná připomínka“, na podzim 1853

⁸ Antonín Vánkomil Maloch (1823-1880) byl považován za třetího až čtvrtého dějepisce království českého. Dokazoval místo narození císaře Karla Velikého, přispíval do Heberových hradů a do Riegerova slovníku naučného, argumentoval proti pravosti Rukopisů, sepisoval dějiny Jičína (zůstaly nedokončeny), archeologicky prozkoumával Prachovské skály aj. KUTNAR, František; MAREK, Jaroslav. *Přehledné dějiny českého dějepiscectví*. Praha: Nakladatelství Lidové noviny 1997, s. 316-317.

⁹ Jak se uvádí ve výroční zprávě c. k. gymnázia za rok 1852, učil Gustav Adolf Lindner fyziku a „libomudrcovou průvědu“. Budoucí slavný pedagog G. A. Lindner se zapsal během svého krátkého působení na jičínském gymnáziu (1853-1855) do jeho dějin jako průkopník hodin tělocviku. Na zahradě u měšťana Mikendy cvičilo dvakrát týdně dvě hodiny po ránu několik dobrovolníků, kteří si z vlastních prostředků postavili i lešení k lezení (žebříky, dvojí bradla, rovný a nakloněný chodník, hrazda, žebříky spojené a žebřík vodorovný). Viz: Zavedení tělocviku na zdejší ústavu. In: *Programm c. k. Gymnasium v Jičíně roku 1852. Programm des kais. königl. Gymnasiums zu Jičín im Jahre 1852*. Jičín: tiskem Františka J. Kastránka, 1852, s. 45-46.

¹⁰ KAZBUNDA, Karel. Pohled do doby absolutismu. In: *Památník státního čs. gymnasia Františka Lepaře v Jičíně 1624-1777, 1807-1932*. Jičín: Podpůrný spolek, 1933, s. 143.

Tcháňovi pozdějšího ředitele Františka Lepaře bylo například vytýkáno, že se v úředním styku v 50. letech podepisoval „Schier“. Ve funkci se udržel i kvůli pochvalné zprávě ministra školství Lva Thuna, ve které vyzdvíhal jeho zkušenosti, horlivost, starost o rozmnožování sbírek učebnic a pomůcek na gymnáziu aj. (Tamtéž, s. 143 a 152.)

však byl první z nich přeložen do Břežan v Haliči a mladý Gustav Adolf Lindner se stěhoval roku 1854 do Celje ve Štýrsku, nyní na území Slovinska.¹¹

Dočasnou oporu v pročeských snahách ve školství naopak Kazbunda viděl ve školním inspektoru Řehoři Zeithammerovi, kterého si jistě vážil i osobně, protože pomohl jeho otci dostat se do Jičína. Řehoř Zeithammer byl v roce 1853 pověřen prošetřením poměrů a dozorem u maturit na jičínském gymnáziu. I přes jeho snahu se podíl německy přednášených předmětů musel navýšit a zavedla se i jiná opatření: vysvědčení bylo nutno psát v němčině, při zápisu do každého ročníku student prokazoval znalost němčiny, programy gymnázia, které v Jičíně vycházely do roku 1853 s titulem česko-německým, se změnily v letech 1854 a 1855 na nadpis německo-český a roku 1856 se titul objevil jen německy. Všichni pročesky smýšlející obyvatelé Jičínska mohli být nakonec rádi, že bylo ve městě potvrzeno osmitřídní gymnázium (vedle Chebu, Hradce Králové, Litoměřic, Jindřichova Hradce a Písku) a František Šír byl jmenován skutečným ředitelem.

Do těchto utužených poměrů nastoupil nový suplent. „Též vyučování přírodopisu, které převzal na podzim 1853 po Nackovi Tomáš Kazbunda, mělo se opět jako před rokem 1851 konati po německu a jenom v nejnižších třídách »s ohledem na českou a latinskou terminologii.«¹²

Zpěčování se nařízení nemělo smysl, jen by gymnázium na sebe více upozorňovalo a profesori se přirozeně báli synů německy smýšlejících měšťanů. Kazbunda ale zdůraznil, že se dál učilo v národním duchu, jičínské gymnázium bylo v té době označováno jako venkovská výspa hlavní bašty české národní výchovy, kterou představovalo pražské akademické gymnázium.

„Stašek, který neznal hlubších vnitřních příčin postupu profesorů, posuzuje ducha ústavu výhradně podle některých zcela jednostranně pojímaných vnějších projevů disciplíny a nerozpakuje se převzítí svůj úsudek gymnazisty o profesoru jako člověku a pedagogu do svých pozdních vzpomínek.“¹³ Kazbunda se ohrazuje

¹¹ G. A. Lindner byl kromě jiného obviněn z toho, že učil při výkladu filosofické propedeutiky podle vlastních zápisků, nikoliv podle předepsané učebnice, a že v logice uváděl nábožensky nevhodný příklad. Přeložen byl i přes protesty ředitele F. Šíra.

O G. A. Lindnerovi a jeho jičínském působení více viz: CACH, Josef. Cesta od jičínského gymnázia k vrcholům vědy. In: *Minulost, současnost a budoucnost gymnazijního vzdělávání. Z Českého ráje a podkrkonoší*, suplementem 5. Semily: Státní okresní archiv Semily pro Lepařovo gymnázium v Jičíně, 2000, s. 195-198.

¹² KAZBUNDA, Karel. Pohled do doby absolutismu. In: *Památník státního čs. gymnasia Františka Lepaře v Jičíně 1624-1777, 1807-1932*. Jičín: Podpůrný spolek, 1933, s. 149.

¹³ Tamtéž, s. 150.

proti patetickému, v příčinách nedomyšlenému tónu povzdechů Antala Staška. Výroky typu „mučírna,“ „policejní a četnická služba profesorů“ apod. mu přijdou v porovnání se skutečnou pozicí profesorů přehnané. Obviňuje také spisovatele z jasných nepravd, například když si stěžoval, že se profesor Kotrbelec vyhýbal češtině. Úřední akta totiž vypovídají, že i po omezení se vyučovalo náboženství až do kvinty česky. Antal Stašek odešel z jičínského gymnázia těsně předtím, než se poměry zase začaly trochu uvolňovat. Dne 8. srpna 1859 bylo vydáno ministerské nařízení, rušící předešlé, že na vyšších gymnáziích má převládat němčina jako vyučovací jazyk a dále se situace měla posuzovat podle národnosti většiny místního obyvatelstva. V tu dobu ale už Stašek přesídlil do pro něho „slovanštějšího“ Krakova.

Na obranu svého otce Karel Kazbunda také připomněl, že jeho pedagogické schopnosti naopak ocenil Karel V. Rais, zemský školní inspektor Pátek aj. „V posudku terciána Zemana (Staška) milosti nenalézají. Hodnocení politické stránky jeho činnosti, které se dnes s oblibou děje nekriticky výhradně z hlediska mentality převratové a nikoli – jak jediné je správné – objektivně z hlediska doby jeho činnosti, ponechávám si k jiné příležitosti.“¹⁴ Karel Kazbunda vyvrací „němectví“ svého otce i dokumentem z pražského místodržitelství archivu. Tam se zachoval zajímavý posudek policejního ředitele Sachra-Masocha vypracovaný pro místodržitelství, když se Kazbunda st. ucházel o místo gymnaziálního učitele v Jičíně. V něm se mimo jiné uvádí, že je budoucí suplent vědecky vzdělaný, bezúhonného chování, má však obzvláštní zálibu v české řeči a je trochu liberálnějšího, i když ne neloajálního smýšlení.

Historika jistě musela těšit chvála na jeho příspěvek, která přišla veřejně i od zemského inspektora Františka V. Vykoukala, kterého článek pravděpodobně přesvědčil: „Zde /příspěvek Pohled do doby absolutismu od Karla Kazbundy – pozn. autorky/ je třeba zvláště upozorniti, že se tu uvádí na pravou míru ledacos, co ve svých »Vzpomínkách« jednak z neporozumění, jednak ze zakřiveného názoru chlapeckých let zkreslil tehdejší žák ústavu Antal Stašek.“¹⁵ Ovšem hned následující řádky stejné recenze, kde František Vykoukal připomíná pročeský zápal

¹⁴ KAZBUNDA, Karel. Pohled do doby absolutismu. In: *Památník státního čs. gymnasia Františka Lepaře v Jičíně 1624-1777, 1807-1932*. Jičín: Podpůrný spolek, 1933, s. 150.

¹⁵ *SOKA Jičín*. Fond Lepařovo gymnázium Jičín, k. 20, i. č. 956. Časopisy a články týkající se gymnázia 1908-1935. VYKOUKAL, František V. Památník jičínského gymnasia, výstřižek z nezjištěných novin.

studentů gymnázia, zatímco ve městě ještě „strašil Leseverein“, musel Kazbundu utvrdit v tom, že má stále před sebou náročný boj za očištění odkazu otce.

Pro Karla Kazbundu jistě musela být při studiu dějin druhé poloviny 19. století vzrušující představa, že mnohé z osobností, o kterých se dozvídal z literatury a z archivních pramenů, jeho otec osobně znal, a dokonce učil. Ve vzpomínkách na tatínka se sám diví, že snad nikde nestudovalo na českém gymnáziu najednou tolik pozdějších vynikajících osobností veřejného života, jako na jičínském v 50. letech 19. století. Tomáše Kazbundu jako suplenta znali ze svých mladých let kromě Antala Staška i tito muži: zemský archivář František Dvorský, jazykovědec Jan Gebauer,¹⁶ ředitel Zemské banky Jindřich Niederle (otec archeologa, slavisty a národopisce Lubora Niederleho), poslanec a staročeský politik Karel Mattuš, pražský starosta Jindřich Šolc, básník Václav Šolc, novinář Jan Matouš Černý (strýc Josefa Pekaře), radikální politik Antonín Kotík (okresní tajemník v Nové Pace, autor brožury *Pláč koruny české*), dramatik František Věnceslav Jeřábek aj.

Velmi nadějným studentem suplenta Kazbundy byl také pozdější první profesor pomocných věd historických na pražské univerzitě Josef Emler. Výborný student jičínského gymnázia se sice nakonec rozhodl pro studium historie, ale s jeho výkony v oboru přírodních věd byl Kazbunda velmi spokojen i u maturitní zkoušky, především chválil jeho botanické znalosti.¹⁷

Znali se i synové obou aktérů úspěšné maturitní zkoušky z roku 1856. Karel Kazbunda vzpomínal, jak u něho jednou v Černínském paláci byl na návštěvě vládní rada Jan Emler, kterého se jen tak zeptal, zda ví, že jeho tatínek učil Josefa Emlera. Ředitel univerzitní knihovny prý nemohl této zprávě uvěřit především vzhledem k věkovému rozdílu. Potvrdil však, že rostliny měl jeho otec rád po celý život.¹⁸

¹⁶ Jazykovědec si o Tomáši Kazbundovi poznamenal, že studenty hodně naučil především při botanických exkurzích, Gebauer sám však lituje, že už hodně zapomněl. Více o mládí a studii Jana Gebauera viz: GEBAUEROVÁ, Marie. *Vzpomínky ze života Jana Gebauera*. In: *Listy filologické*. Roč. XXXV, 1908, s. 25-35.

¹⁷ Na maturitním vysvědčení z 8. 7. 1856 je u přírodních věd napsáno známka „vorzüglich“ s poznámkou: „weiss insbesondere die Pflanzen mit vieler Genauigkeit zu charakterisieren.“ *MUA AV*. Fond Josef Emler, k. 1, i. č. 15. Studijní doklady.

Více o jičínských studiích Josefa Emlera viz: ŠLECHTOVÁ, Marie. *Mládí a studia Josefa Emlera*. In: *Josef Emler /1836-1899/. Příspěvky k jeho učitelské, vědecké a organizační činnosti*. Praha: Univerzita Karlova, 1989, s. 131-137.

¹⁸ *LA PNP*. Fond Jan Thon. Karel Kazbunda Janu Thonovi 9. 5. 1957.

**Příloha č. 2: Vysvědčení Karla Kazbundy, studenta jičínského gymnázia
v letech 1898-1906¹⁹**

Prima (školní rok 1898/1899)

Třída vysvědčení	první s vyznamenáním	první s vyznamenáním
Mravné chování²⁰	Uspokojivé	uspokojivé
Pilnost²¹	Náležitá	náležitá
Náboženství²² (Josef Příbyl)	Chvalitebný	chvalitebný
Latina (Antonín Trnka)	Chvalitebný	výborný
Čeština (Karel Štětina)	Chvalitebný	chvalitebný
Zeměpis, dějepis (Karel Štětina)	Chvalitebný	chvalitebný
Matematika (Gotthard Smolař)	Dobrý	dobrý
Přírodopis (zoologie, botanika) (Gotthard Smolař)	Výborný	chvalitebný
Tělocvik (Emanuel Patzelt)	Chvalitebný	chvalitebný
Nepovinné předměty:		
Němčina (Gotthard Smolař)	Výborný	chvalitebný
Krasopis (Karel Petr)	Dobrý	dobrý
Kreslení (Anastas Papáček)	Chvalitebný	výborný
Zpěv (Josef Příbyl)	Chvalitebný	dobrý
Vnější úprava prací písemných	Vkusná	velmi úhledná
Počet zameškaných hodin	3	23

¹⁹ Vysvědčení Karla Kazbundy se nedochovala, studijní výsledky jsem tak vypsala z hlavních a třídních protokolů (*SOKA Jičín*. Fond Lepařovo gymnázium, kniha č. 35 až 39 a 143, 152, 161, 170, 179, 189, 199).

²⁰ Stupnice hodnocení mravů: chvalitebné-spokojivé-zákonné-méně zákonné-nezákonné

²¹ Stupnice hodnocení pilnosti: vytrvalá-náležitá-dostatečná-destálá-nepatrná

²² Stupnice hodnocení vyučovacích předmětů: výborný-chvalitebný-dobrý-dostatečný-nedostatečný-zcela nedostatečný.

V závorce uvedeno jméno vyučujícího profesora.

Sekunda (školní rok 1899/1900)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	Uspokojivé	uspokojivé
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Čeština (<i>František Palata</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Zeměpis, dějepis (<i>Adam Fleischmann</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Matematika (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dobry	dobry
Přírodopis (zoologie/zoologie, botanika) (<i>Gotthard Smolař</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Tělocvik (<i>Matěj Řehořovský</i>)	Chvalitebný	dobry
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Adam Fleischmann</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Krasopis (<i>Karel Petr</i>)	Dobry	dobry
Kreslení (<i>Kašpar Žalman</i>)	Výborný	výborný
Zpěv (<i>Josef Příbyl/Alois Záděra</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Vnější úprava prací písemných	Úhledná	úhledná
Počet zameškaných hodin	0	0

Tercie (školní rok 1900/1901)

Třída vysvědčení	První	první s vyznamenáním
Mravné chování	Uspokojivé	uspokojivé
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	výborný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dobry	chvalitebný
Řečtina (<i>Adam Fleischmann</i>)	Dobry	chvalitebný
Čeština (<i>Jan Ladislav Čapek</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Zeměpis, dějepis (<i>Karel Štětina</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Matematika (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dobry	dobry
Přírodopis (mineralogie) (<i>Gotthard Smolař</i>)	—	chvalitebný
Fyzika (<i>Gotthard Smolař</i>)	Chvalitebný	—
Tělocvik (<i>Matěj Řehořovský</i>)	Dobry	chvalitebný
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Antonín Trnka</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Krasopis (<i>Karel Petr</i>)	—	dobry
Kreslení (<i>August Němeček</i>)	Výborný	dobry
Zpěv (<i>Alois Záděra</i>)	Chvalitebný	dobry
Vnější úprava prací písemných	Slušná	slušná
Počet zameškaných hodin	31	0

Kvarta (školní rok 1901/1902)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	Zákonné	uspokojivé
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	výborný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dobry	dobry
Řečtina (<i>Josef Kotyka</i>)	Dobry	dobry
Čeština (<i>Jan Ladislav Čapek</i>)	Dobry	chvalitebný
Zeměpis, dějepis (<i>Karel Štětina</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Matematika (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dobry	dobry
Fyzika (<i>Karel Petr</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Tělocvik (<i>Václav Bešťák</i>)	Chvalitebný	dobry
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Adam Fleischmann</i>)	Dobry	dobry
Francouzština (<i>Adolf Benš</i>)	Výborný	výborný
Těsnopis (<i>Václav Trojan</i>)	Dobry	dobry
Vnější úprava prací písemných	Slušná	obstojná
Počet zameškaných hodin	13	6

Kvinta (školní rok 1902/1903)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	Uspokojivé	zákonné
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Výborný	chvalitebný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dobry	dobry
Řečtina (<i>Josef Vlček</i>)	Dobry	chvalitebný
Čeština (<i>Josef Vlček</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Zeměpis, dějepis (<i>František Pösl</i>)	Výborný	chvalitebný
Matematika (<i>Václav Trojan</i>)	Dobry	dostatečný
Přírodopis (mineralogie-I. běh, II. běh botanika) (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dostatečný	dobry
Tělocvik (<i>Matěj Řehořovský</i>)	Dostatečný	chvalitebný
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dobry	dobry
Francouzština (<i>Josef Štefan Kubín</i>)	Dobry	dobry
Těsnopis (<i>Gotthard Smolař</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Vnější úprava prací písemných	Obstojná	obstojná
Počet zameškaných hodin	6	0

Sexta (školní rok 1903/1904)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	méně zákonné	zákonné
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dostatečný	dobrý
Řečtina (<i>Jan Ladislav Čapek</i>)	Dobrý	dobrý
Čeština (<i>František Pösl</i>)	Dobrý	dobrý
Zeměpis, dějepis (<i>Karel Štětina</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Matematika (<i>Karel Petr</i>)	Dobrý	dobrý
Přírodopis (zoologie) (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dobrý	dobrý
Tělocvik (<i>Jaroslav Ždímal</i>)	Dobrý	dobrý
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dostatečný	chvalitebný
Francouzština (<i>Josef Štefan Kubín</i>)	Dobrý	<i>Vyloučen</i>
Těsnopis (<i>Gotthard Smolař</i>)	Dobrý	dobrý
Vnější úprava prací písemných	Obstojná	obstojná
Počet zameškaných hodin	0	0

Septima (školní rok 1904/1905)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	Zákonné	méně zákonné
Pilnost	Dostatečná	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dostatečný	dostatečný
Řečtina (<i>Josef Vlček</i>)	Dobry	dobry
Čeština (<i>František Pösl</i>)	Dobry	dobry
Zeměpis, dějepis (<i>Karel Štětina</i>)	Chvalitebný	výborný
Matematika (<i>Václav Trojan</i>)	Dostatečný	dobry
Fyzika (<i>Václav Trojan</i>)	Dobry	chvalitebný
Filosofická propedeutika (<i>Jakub Všetěčka</i>)	Dostatečný	dostatečný
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dostatečný	dostatečný
Těsnopis (<i>Václav Trojan</i>)	Chvalitebný	<i>vyločen</i>
Zpěv (<i>Alois Záděra</i>)	—	dobry
Vnější úprava prací písemných	Úhledná	úhledná
Počet zameškaných hodin	2	0

Oktáva (školní rok 1905/1906)

Třída vysvědčení	První	první
Mravné chování	Zákonné	uspokojivé
Pilnost	Náležitá	náležitá
Náboženství (<i>Josef Příbyl</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Latina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dostatečný	dostatečný
Řečtina (<i>Josef Vlček</i>)	Dobry	dobry
Čeština (<i>František Pösl</i>)	Dobry	dobry
Zeměpis, dějepis (<i>Karel Štětina</i>)	Výborný	výborný
Matematika (<i>Václav Trojan</i>)	Dobry	dobry
Fyzika (<i>Václav Trojan</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Filosofická propedeutika (<i>Jakub Všetěčka</i>)	Dostatečný	dostatečný
Tělocvik (<i>Jan Pivoňka</i>)	Výborný	výborný
Nepovinné předměty:		
Němčina (<i>Antonín Trnka</i>)	Dobry	dostatečný
Zpěv III (<i>Alois Záděra</i>)	Chvalitebný	chvalitebný
Vnější úprava prací písemných	Úhledná	úhledná
Počet zameškaných hodin	0	5

Maturitní vysvědčení (21. června 1906)

Mravné chování	Zákonné
Náboženství	Chvalitebný
Latina	Dobry
Řečtina	Dostatečný
Čeština	Dostatečný
Zeměpis a dějepis	průměrem výborný
Matematika	Dobry
Fyzika	průměrem chvalitebný
Přírodopis	Dobry
Filosofická propedeutika	Dostatečný
Tělocvik (obligatorní)	Výborný
Nepovinné předměty:	
Němčina	Dobry
Těsnopis	Chvalitebný
Zpěv	Chvalitebný
Výsledek zkoušky	Dospělý

Seznam obrazových příloh

- Obr. č. 1 Staroměstské (dnes Valdštejnovo) náměstí v Jičíně (přelom 19. a 20. století)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 2 Hotel U města Hamburku – společenské centrum Jičína v druhé polovině 19. století
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 3 Lipové stromořadí v Jičíně (přelom 19. a 20. století)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 4 Vlakové nádraží v Jičíně
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 5 Pohled na Husovu třídu v Jičíně s rodným domem Karla Kazbundy (konec 19. století)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 6 Dům čp. 133 na Husově třídě – rodný dům Karla Kazbundy (současný stav)
(foto autorka)
- Obr. č. 7 Fügnerova ulice v Jičíně s domem Marie Kazbundové (konec 19. století)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 8 Dům čp. 197 ve Fügnerově ulici, v němž Karel Kazbunda dlouhá léta žil (současný stav)
(foto autorka)
- Obr. č. 9 Otec Tomáš Kazbunda kolem roku 1860
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 10 Otec Tomáš Kazbunda
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 11 Matka Marie Kazbundová, roz. Meritová v roce 1876
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 12 Výbor spolku Leseverein v roce 1878, předseda Tomáš Kazbunda sedící první vlevo
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 13 Budova učitelského ústavu v Jičíně, sídlo cvičné školy
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 14 Ukázka ze sešitu českého jazyka Karla Kazbundy, žáka 3. třídy cvičné školy
(ANM. Fond Karel Kazbunda)

- Obr. č. 15 Budova jičínského gymnázia (postavena roku 1883)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 16 Ukázka ze sešitu zeměpisu Karla Kazbundy, studenta nižšího gymnázia
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 17 Kresby Karla Kazbundy z dob gymnaziálních studií
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 18 Pomník Karla Havlíčka Borovského v Jičíně (odhalen roku 1906)
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 19 Plakát na divadelní představení spolku Akademická čtenářská jednota
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 20 Pohlednice vydaná ke 40. výročí založení spolku Akademická čtenářská jednota
(soukromá sbírka Karla Čermáka)
- Obr. č. 21 Karel Kazbunda jako voják 91. pěšího pluku (pravděpodobně v roce 1914)
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 22 Karel Kazbunda během první světové války
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 23 Karel Kazbunda v 50. letech
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 24 Karel Kazbunda (vpravo) s Václavem Bucharem (uprostřed) před vchodem do jičínského archivu 12. 9. 1958
(soukromý archiv Marcely Šanderové)
- Obr. č. 25 Slavnostní předání zlaté medaile Františka Palackého Karlu Kazbundovi 18. 11. 1968
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 26 Ukázka rukopisu Karla Kazbundy (vzpomínky Můj otec, má matka)
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 27 Karel a Terezie Kazbundovi na jičínském náměstí v roce 1968
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 28 Manželé Kazbundovi na oslavách 350. výročí založení gymnázia v Jičíně
(ANM. Fond Karel Kazbunda)

- Obr. č. 29 Manželé Kazbundovi na zahradě svého domu s Josefem Hobzkem,
Josefem Tomešem a Jiřím Horákem 19. 5. 1977
(ANM. Fond Karel Kazbunda)
- Obr. č. 30 Rodinná hrobka na jičínském hřbitově
(foto autorka)
- Obr. č. 31 Detail rodinné hrobky na jičínském hřbitově (foto autorka)

Obr. č. 1 Staroměstské (dnes Valdštejnovo) náměstí v Jičíně (přelom 19. a 20. století)

Obr. č. 2 Hotel U města Hamburku – společenské centrum Jičína v druhé polovině 19. století

Obr. č. 3 Lipové stromořadí v Jičíně (přelom 19. a 20. století)

Obr. č. 4 Vlakové nádraží v Jičíně

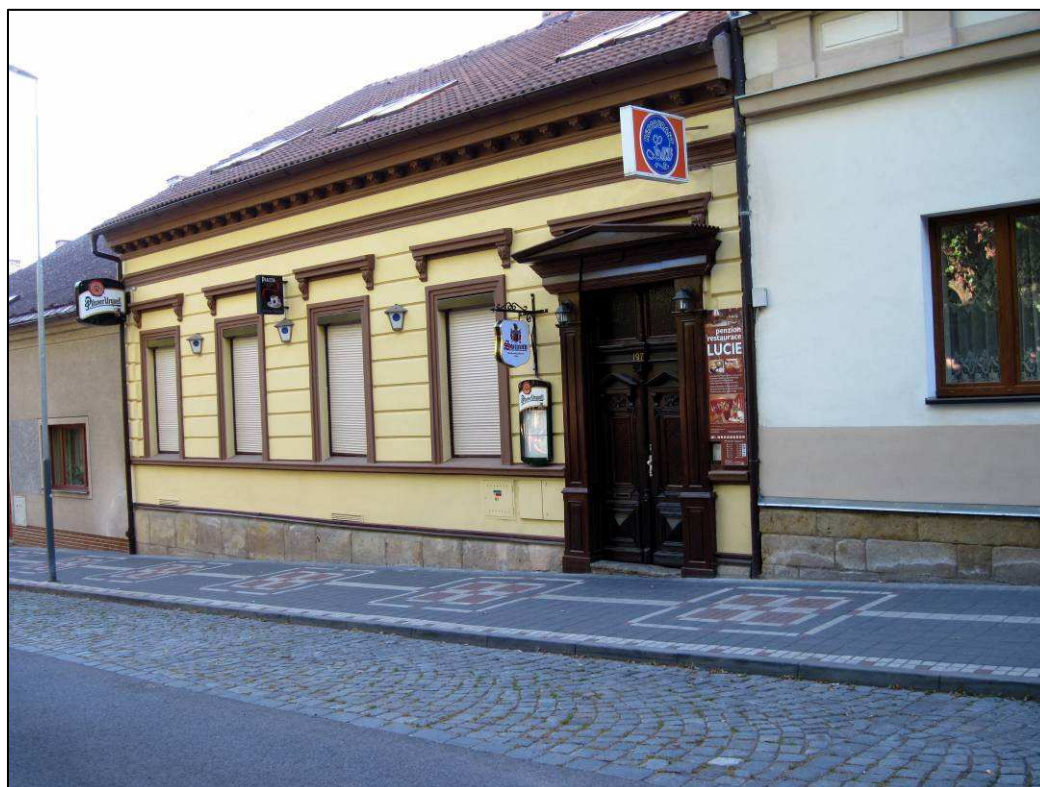
Obr. č. 5 Pohled na Husovu třídu v Jičíně s rodným domem Karla Kazbundy (konec 19. století)

Obr. č. 6 Dům čp. 133 na Husově třídě – rodný dům Karla Kazbundy (současný stav)

Obr. č. 7 Fügnerova ulice v Jičíně s domem Marie Kazbundové (konec 19. století)

Obr. č. 8 Dům čp. 197 ve Fügnerově ulici, v němž Karel Kazbunda dlouhá léta žil (současný stav)

Obr. č. 9 Otec Tomáš Kazbunda kolem roku 1860

Obr. č. 10 Otec Tomáš Kazbunda

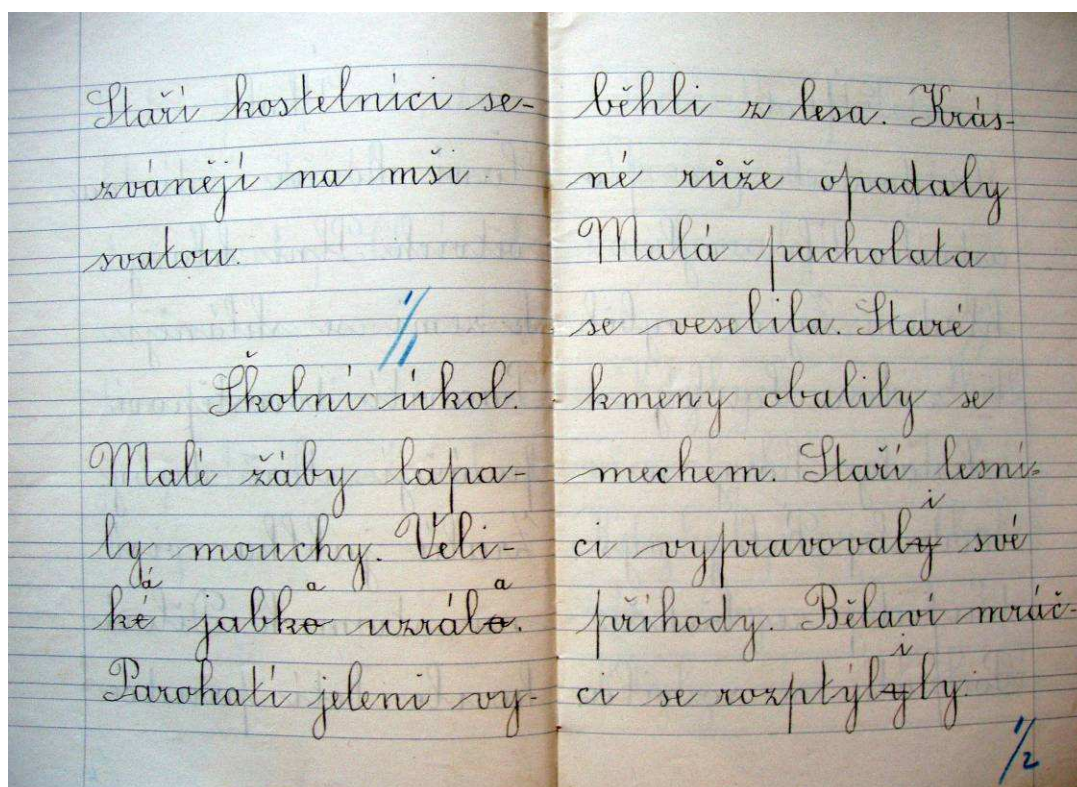
Obr. č. 11 Matka Marie Kazbundová,
roz. Meritová v roce 1876

Obr. č. 12 Výbor spolku Leseverein v roce 1878, předseda Tomáš Kazbunda sedící první vlevo

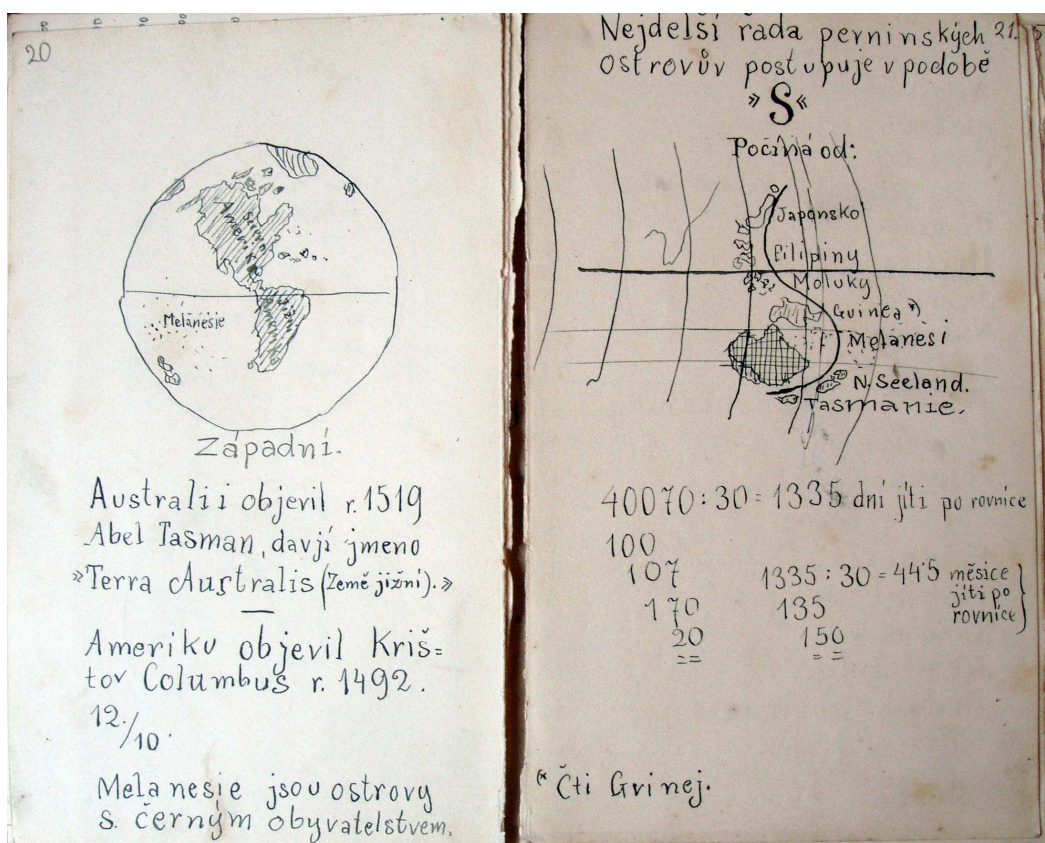
Obr. č. 13 Budova učitel'ského ústavu v Jičíně, sídlo cvičné školy

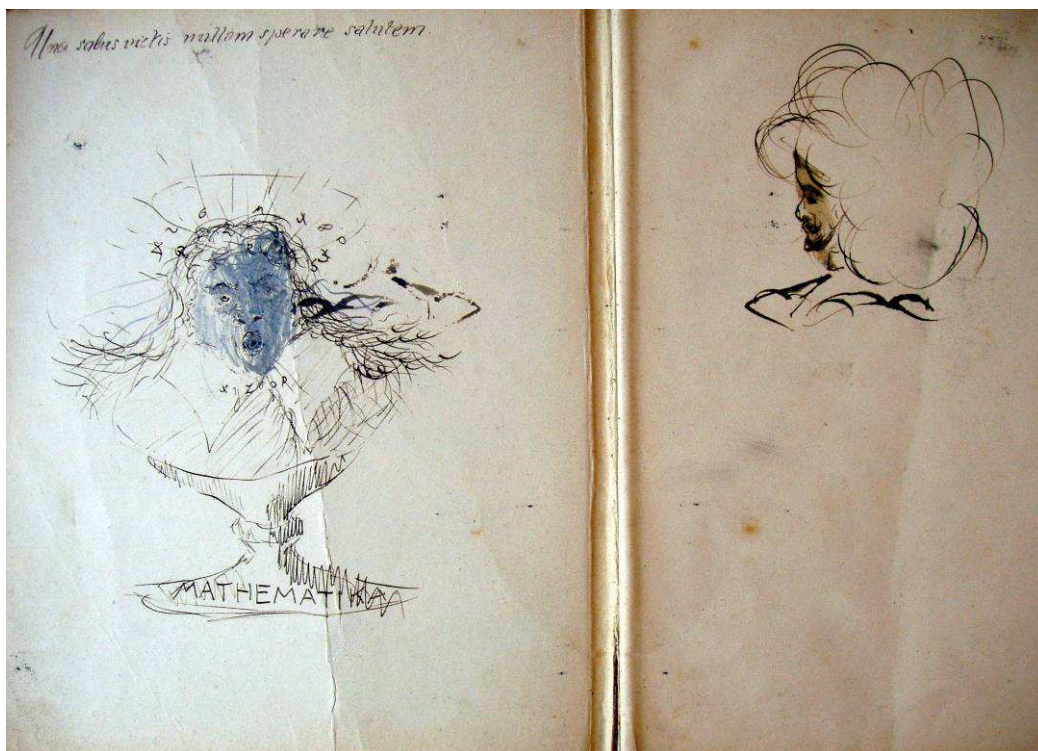
Obr. č. 14 Ukázka ze sešitu českého jazyka Karla Kazbundy, žáka 3. třídy cvičné školy

Obr. č. 15 Budova jičínského gymnázia (postavena roku 1883)

Obr. č. 16 Ukázka ze sešitu zeměpisu Karla Kazbundy, studenta nižšího gymnázia

Obr. č. 17 Kresby Karla Kazbundy z dob gymnaziálních studií

Obr. č. 18 Pomník Karla Havlíčka Borovského v Jičíně (odhalen roku 1906)

Ve prospěch „Husova Fondu.“

Akademická Čtenářská Jednota v Jičíně.

Ve středu, 4. srpna 1909.

~~Hotel~~ ~~Hamburk~~.

ARTHUR SCHNITZLER:

LITERATURA.

Veselohra o 1 dějství. Přel. Jan Ladecký. Režii má Vojta Novák.

OSOBY:

Klement	— — — — —	Karel Kazbunda.
Gilbert	— — — — —	Vojta Novák.
Markéta	— — — — —	Milka Malinská.

EDUARD PAILLERON:

DOMÁCÍ PŘÍTEL.

Salonní veselohra o 1 dějství. Přeložil a režii má Otakar Hink.

OSOBY:

Paul de Bussac	— — — — —	Otakar Hink.
Hrabě de Bussac, jeho strýc	— — — — —	Frant. Kubín.
Gaston de Veret, přítel Paulův	— — — — —	Karel Kazbunda.
Baron Brunner	— — — — —	Dr. Josef Mrňák.
Baronka Brunnerová	— — — — —	Božena Malinská.
Casteljac, taneční mistr	— — — — —	Vojta Novák.
Mme de Nunez	— — — — —	Blaž. Fleischmannova.
Mme de Bryas	— — — — —	Jiřina Kubínova.
Marietta, komorná	— — — — —	Růžena Popkova.
Edmond, vlásenkář	— — — — —	Jan Čejka.
Benoît, sluha	— — — — —	Karel Navrátil.

Děj v boudoáru baronky Brunnerové v době přítomné.

OSCAR WILDE:

FLORENCÁ TRAGEDIE.

Dramatický fragment o 1 dějství. Přel. Jar. Krezar z Růžokvětu. Režii má V. Novák.

OSOBY:

Simone, kupec	— — — — —	Vojta Novák.
Bianka, jeho žena	— — — — —	Milka Malinská.
Gufdo Bardi, florencký princ	— — — — —	Karel Kazbunda.

Dějištěm je Florencie ve století XVI.

Začátek přesně o 8. hod.

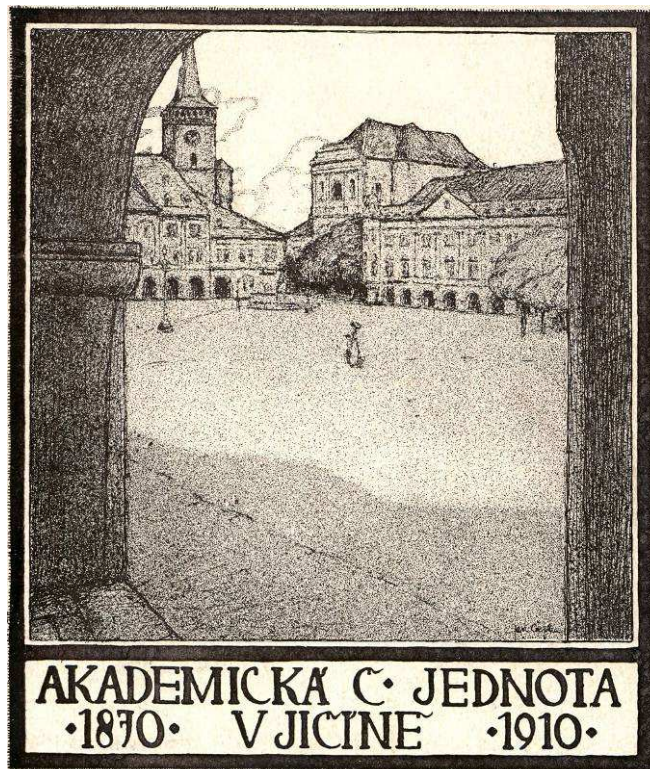
Konec o 11. hodině.

Ceny míst:

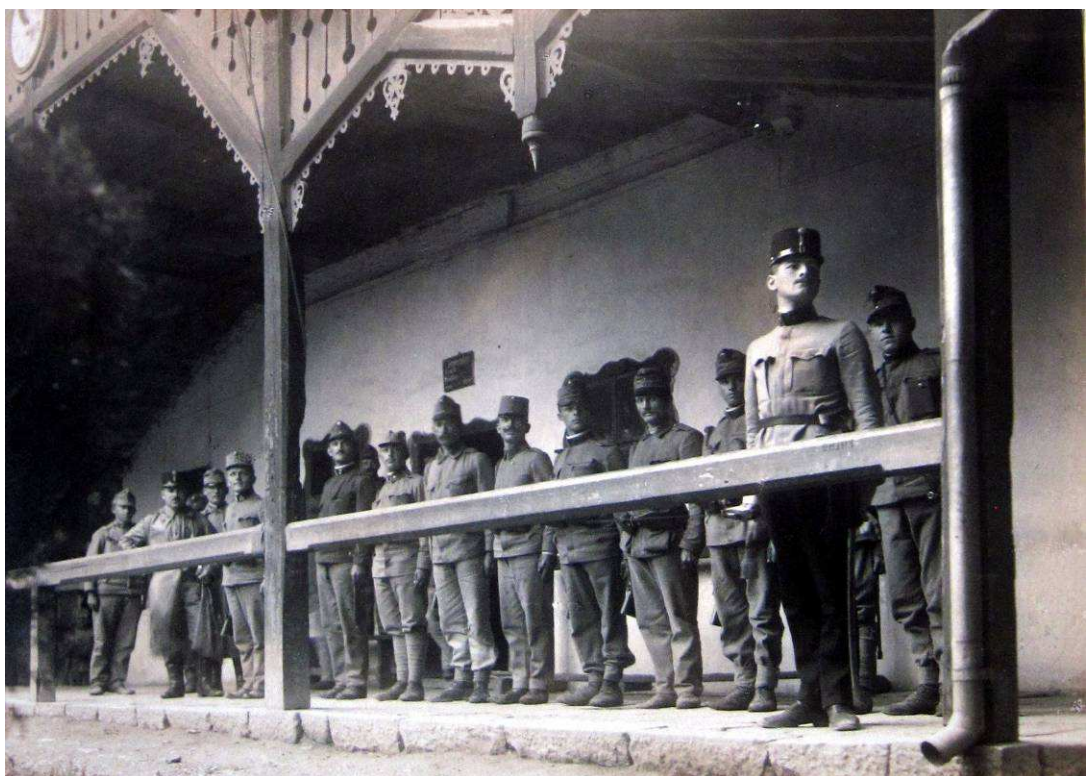
- Křeslo 1 K 20. I. místo 1 K. II. místo 60 hal. K stání 30 hal. -

Předprodej lístků ve staré lékárně „u bílého
jednorozce.“

Obr. č. 19 Plakát na divadelní představení spolku Akademická čtenářská jednota

Obr. č. 20 Pohlednice vydaná ke 40. výročí založení spolku Akademická čtenářská jednota

Obr. č. 21 Karel Kazbunda jako voják 91. pěšího pluku (pravděpodobně v roce 1914)

Obr. č. 22 Karel Kazbunda během první světové války

Obr. č. 23 Karel Kazbunda v 50. letech

Obr. č. 24 Karel Kazbunda (vpravo)
s Václavem Buchar (uprostřed)

Obr. č. 25 Slavnostní předání zlaté medaile Františka Palackého Karlu Kazbundovi 18. 11. 1968

s určitým uznáním a respektem, jenž ho k tomu doporučil. Mohel^{školní} se ^{vyjadřoval}
velmi dobře vypracováním tohoto profesora z předmětů práce na gymnasiu nej-
důležitějších a ^{vzájemným} ^{společným} prospěchem z vychovatelství. V květnu 1849 nastou-
pil mladý ^{filozof} Tomáš Kazbunda místo domácího učitele v rodině dra-
Schallera, jež zastával ^{pak} plně čtyři léta.

Tam, kde dnes stojí rozlehlá budova městské knihovny
stalo kdysi měšťákův domů Platěvské ulice. Pohový dům ~~č. 99~~
do ulice Valentinské s hlavním vchodem do ulice Platěvské,
jehož protějším byl roh Klementina do náměstí Mariánského,
byl dům č. 99, kde měl od r 1837 svoji ordinaci ^{med.} Dr. Rudolf
Schaller. Tento dům souvisel svým křídlem - budovou stejné výšky - které v pravém úhlu
stávalo východní ^{straně} ulice Valentinské, s ^{prolehlým domem č. 98.} ~~tohoto domu hluboko do~~
~~západní ulice Valentinské, jejíž východní strana byla ^{tenkrát jenom} zed. stěna~~
~~za níž byla zahrada, patřící k domu č. 99. Tento zábradlí~~
~~souvisel tento dům s domem č. 98, který byl rovněž rohovým~~
~~domem ulice Valentinské a slepe ulice, která od ^{toho} ~~toho~~ ^{tenkrát asi}
uprostřed odbočovala na východ, ^{a kterou tvořila ~~toho~~ záda domu č. 98}
^{záda domu č. 98} ~~byl krajním. Oba domy č. 98 a 99 ^{oproti} ~~oproti~~~~
společně zahradou
souvisely a tvořily jediní celek. Zahrada mohla se protáhnout, ^{jedno-}~~

1) Aby tento rozdělený komplex s budovami č. 95 až 99 patřil členovi rodiny miláňského podnik-
atele Eduarda Homagnola. MUDr. Schaller byl vlastně jen ^{úředník} ~~vlastník~~ domu ve Valentinské ulici (č. 59).
2) Za dnešního plastického pavilónu Langweilova z r. 1836 utvářely věsné stropy staré stěny,
patřící k přístavkům křídla, které ^{bylo} ~~bylo~~ č. 98 s ^{její} ~~její~~ přídomí. Tamtéž je vidět velký rohový dům
č. 98, který ^{byl} ~~byl~~ součástí domu č. 98 u oře slepe ulice, ^{tenkrát} ~~tenkrát~~ ^{byl} ~~byl~~ dům na její straně
mimo.

Obr. č. 26 Ukázka rukopisu Karla Kazbundy (vzpomínky Můj otec, má matka)

Obr. č. 27 Karel a Terezie Kazbundovi na jičínském náměstí v roce 1968

Obr. č. 28 Manželé Kazbundovi na oslavách 350. výročí založení gymnázia v Jičíně

Obr. č. 29 Manželé Kazbundovi na zahradě svého domu s Josefem Hobzkem, Josefem Tomešem a Jiřím Horákem 19. 5. 1977

Obr. č. 30 Rodinná hrobka na jičínském hřbitově

Obr. č. 31 Detail rodinné hrobky na jičínském hřbitově